

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: **CÍSAŘOVÁ Kateřina**

Obor: herectví ALD

Oponent diplomové práce: doc. Mgr. Marek Bečka

Práce Kateřiny Císařové Loutková guerilla jako zrcadlo je v podstatě velmi jednoduchá, reflektuje tři intervence do veřejného prostoru - oživlé sochy, vyprávění pohádek a dítě na kširách. Všechny tři jsou popsány od prvotního zadání nebo nápadu až k úspěšné, nebo méně povedené realizaci. Často se tu mluví o odvaze vstoupit nezvaně do veřejného prostoru, o strachu z odmítnutí, o pocitech trapnosti, které některé akce na obou stranách (herce-performera i diváka) vyvolávají.

Zároveň se v celém textu opatrně ohledává to hlavní, totiž proč vlastně opouštět relativní pohodlí divadla, jaký je důvod oslovovat na ulici lidi, kteří o to nestojí. Ještě před popisem studentčiny práce se v kapitole uvádí několik příkladů podobných akčních umělců nebo uměleckých skupin. Autorka se tu vyznává ze svého obdivu k Vladimíru Boudníkovi a na konci píše: "... je skoro nepředstavitelné, že bychom své světonázory šířili skrze svou osobu, svou mluvu a miniaturní činy, které budeme vykonávat ve veřejném prostoru." (str. 27-28) Ale přesně to přece svými akcemi posléze dělá. Někdy ne sama, občas si přizvala na pomoc několik spolužáků, ale nakonec šlo většinou o konfrontaci s jedním člověkem tváří v tvář. V téže kapitole pak popisuje politické akce dánské skupiny Solvoggen a českého uskupení Ztohoven. Sama pak vyjmenovává několik možností, jak dát veřejně najevo svoji nespokojenost se současným českým prezidentem.

Práce je velmi zajímavá, před čtenářem tu plasticky vystupuje proces tvorby, jsou tu pečlivě zaznamenány dílčí neúspěchy (forma oživlých soch Jsousoší Jsousedí se minula s obsahem- tématem bezdomovectví) nebo radost ze vstřícných reakcí na vyprávění pohádek v Blízkých setkáních. Velmi inspirující je kapitola o projektu Dítě na kširách, v něm se autorka angažovala asi nejosobněji a také si prošel nejdelším vývojem. Od loutkového výstupu, který pro přílišnou popisnost studentka nerealizovala, až k v podstatě výtvarnou instalaci, totiž odložení dětské masky, kšírů a vzkazu "Řekněte mámě, že už jsem se nudil."

Bohužel bakalářská práce Kateřiny Císařové neprošla příliš pečlivou korekturou, vyskytují se tu časté stylistické neobratnosti, ale také hodně pravopisných chyb. Za všechny třeba: "...tak pro ty, kteří se přišli podívat dobrovolně." (str. 34)

Nicméně to jsou spíše vady kosmetické, práce splňuje všechny požadavky na ni kladené a já ji **DOPORUČUJI** k závěrečné obhajobě.

Ještě bych se rád studentky zeptal:

Přinesla vám zkušenost z intervencí do veřejného prostoru něco nového do vašeho běžného divadelního života? Myslím i z pohledu tvůrce i z pohledu diváka.

Na str. 22 píšete: "V druhé polovině 20. století zvítězila v umění myšlenka nad řemeslem. Nad finálním uložitelným či vystavitelným artefaktem zvítězil momentální neopakovatelný prožitek." Platí to i pro divadlo? Může mít koncept větší hodnotu než provedení?

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 7.9. 2017

.....

p o d p í s